

PROVERBE CU HAZ ȘI FĂRĂ NECAZ

Ilustrații: Luciana Ciobanu

Editura CARMINIS

Prolog	3
Muza perfectă	4
O prietenă de nădejde	5
Lecții, lecții	6
Larmă	7
Năbădăiosul	8
Hoțul	9
Hărnicuța	10
Moș Ene	10
Campionul	11
Inițiere	12
Gospodina	13
Steaua mea	14
Pastel	15
O șansă ratată	16
Harababură	17
Prada	18
Fugarul	19
În familie	20
Curcubeul	21
Între vecini	22
Ziua bună	25
În grădină	26
Leneșul	27
În vizită	28
Vrăji	29
Poți să alegi	30
Ipocriții	31
Altă lecție	32
Micul infern	33

Peștitul	34
Sfârșit de iarnă	35
Doamna coțofană	36
Voinicul fără murg	37
Obraznicul	38
Pomul de Crăciun	39
Omul de zăpadă	40
Armonie	41
Rodul școlii	42
O morală	43
I-a venit mintea la cap	44
Sfaturi	45
O fată silitoare	46
Iluzii	47
Fără bătaie	48
Învățătura	49
Fără grabă	50
Cu mașina veche	51
Mofturi	52
Țânțarul filozof	53
Dorul	54
Urgențe	55
Gurile rele	56
Despre viață	56
Cine-mparte	57
Prietenii	58
Învoiala	59
Vorbe, vorbe	62

Am călătorit o viață
 Pe atât de multe căi,
 Prin păduri, prin munți și văi,
 Prin deșert, prin nori de ceață
 M-am oprit pe la izvoare,
 Prin scoici cu mărgăritare
 Am citit în zări, în stele,
 Și-ntr-un cuib de rândunele
 Și-am ajuns așa, cu bine,
 Cu proverbele la tine.
 Tu, copilule cuminte,
 Să le ții pe toate *minte*¹
 Să le-nveți, că limba noastră
 E vrăjită și măiastră
 Și citind, te-nțelepțești
 Cu expresii românești!
Cuvântul bun unge
Și cel rău împunge!

¹ a ține minte – a-și aminti

Cuvântul bun unge și cel rău împunge! – Proverbul se referă la puterea cuvântului de a mângâia sau de a pedepsi.

Muza mea cu multe funde
 A plecat, nici nu știu unde
 Și-a lăsat s-o-nlocuiască
 Altă muză, mai lumească.

Asta-i, totuși, prea ursuză,
 Prea severă pentru-o muză:
 Șterge tot ce scriu și face
 Haz ¹ de pana mea stângace.

M-am gândit și ca atare
 Dau anunțuri prin ziare,
 Caut muză serioasă,
 Să-mi deretice prin casă,

Vreau o muză cum nu-s multe,
 Să-i comand și să m-asculte
 Și să nu mă dădăcească, ²
 Eu să scriu, ea să muncească...

Nu să-mi caute iar vină
 Că nu-s bună gospodină.
**Zice că-mi vrea binele,
 Mă-nghimpe ca-albinele.**

¹ a face haz – a râde

² a dădăci (pe cineva) – a purta de grijă (cuiva) în mod exagerat

Zice că-mi vrea binele, mă-nghimpe ca albinele. –
 Proverbul se referă la ipocrizie, la opoziția dintre vorbă și faptă.

LBRIS books O PRIETENĂ DE NADEJDE

Paza stă pe lângă casă,
Dar primejdia n-o lasă.
Dă ocoale și târcoale
Și-ar fura ceva parale.

Tot e noapte fără lună,
Da-i pe fază ¹ paza bună,
Paza bună, veți vedea,
Trece primejdia rea.

¹ a fi pe fază – a fi prompt

Paza bună trece primejdia rea. – Proverbul se referă la necesitatea de a fi mereu prevăzător.

O egretă de la zoo
Ne învață despre ouă,

Ghiță, porcul din urzici,
Sfaturi dă despre șorici

Ursul lesne povestește
Despre cum se prinde pește,

Și de-atâta gălăgie,
*Mi-a trecut prin cap*² și mie

Oaia noastră de la stână
Ține lecții despre lână,

Să dau sfaturi cum se scrie
Mai frumos o poezie...

Vaca zbiară de cu noapte
Despre cum dă unt și lapte,

Învață la tinerețe
Ca să știi la bătrânețe.

Mâța creierul și-l stoarce¹
Despre cum se poate toarce.

Învățăm cât trăim
Și tot ne-nvățați murim.

¹ a-și stoarce creierul – a încerca să afle, să înțeleagă

² a-i trece cuiva prin cap – a se gândi

Învață la tinerețe ca să știi la bătrânețe. – Proverbul subliniază necesitatea de a învăța de mic.

Învățăm cât trăim și tot ne-nvățați murim. – Se exprimă ideea că niciodată nu vom ști îndeajuns.

De pe zarea înstelată
 Umbrele de ciocolată
 Se topesc alene-alene,
 Stelele se șterg la gene,
 Azorel, dulău istet,
 Face ordine-n cotet,
 Guguștiucii în copaci
 Au dat iama ¹ la gândaci.
 Noaptea scade, larma crește,
 Toată lumea se trezește
 Și o mierlă sus pe casă
 Fluieră de zor, voioasă,
 Ca și cum n-am auzi-o:
 „Uite, s-a crăpat de ziuă ²!“
 Deci, de muncă nu te teme,
 Hărnicia nu împunge,
Cine se scoală devreme
Mai departe va ajunge.

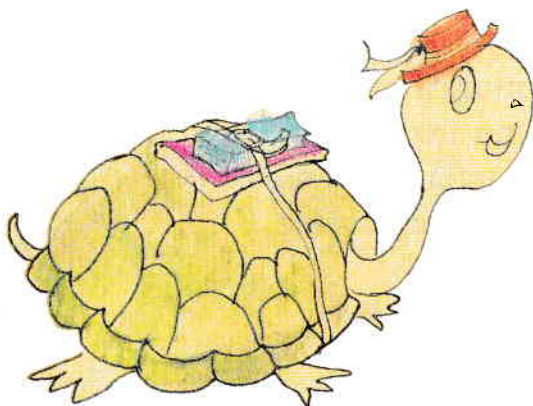
¹ a da iama – a tăbări, a invada

² a se crăpa de ziuă – a se lumina, a se apropia dimineța

Cine se scoală devreme, departe ajunge. – Cel harnic
 are timp să-și rezolve toate problemele.

*I se duce buhu*¹-n lume
Lui Andrei, că-i pus pe glume,
Și te-amuză copios
Tonul lui năbădăios.
„Dragă-Andrei, îi spune mama,
Nu mai tot glumi, ia seama
*Să nu-ți meargă numele,*²
Mai iute ca glumele!“
Gândește-te bine:
Nu râde de alții,
Uită-te la tine!

¹ a i se duce buhu – a se răspândi o veste despre cineva sau ceva, a se auzi

² a-i merge cuiva numele – a fi renumit

Nu râde de alții, uită-te la tine. – Proverbul se referă la faptul că nimeni nu este perfect, deci înainte de a-i critica pe ceilalți, să recunoaștem propriile defecte.